

Gazet Van Antwerpen
 "Ellen de Meutter"
 Frank Heirman
 July 25, 2006
 Pg. 20

20 | **ZOMER** *extra* | **GAZET VAN ANTWERPEN**
 DINSDAG 25 JULI 2006

GOED BEGONNEN

Vlaanderen is een kweekvijver vol artistiek talent, en wij gaan deze zomer vissen. Wie is straks niet langer onbekend en onbemind? De krant die vooruit denkt supportert deze week voor...

Ellen De Meutter

Het is een droomscenario, dat nog niet één op de 100.000 artiesten overkomt. Je bent amper afgestudeerd en de verzamelaars staan al op een wachtlijst om te 'mogen' kopen. Bij al dat succes houdt Ellen De Meutter, 25, het hoofd koel. "Leeftijd is relatief en zegt niets over het resultaat."

Een wingschilder vertrek met een raam dat uitzicht geeft op Poort 14 van het voormalige Militair Hospitaal in Antwerpen. De ruimte is leeg op enkele nog maagdelijke doeken tegen een muur na, en een tafeltje bommel tubes, potten, flessen en besmeurde vadders. In het midden op de grond ligt een schilderij dat bijna af is. "Als ik hier kom, voel ik me fris", zegt Ellen De Meutter. "Vroeger schilderde ik vaak 's nachts, nu meestal 's ochtends vroeg. De uren voor ik eraan begin, zijn leutig, maar als het eenmaal in mijn hoofd zit, gaat het vlot. Drie-vier uur aan één stuk, zonder pauze. Die concentratie is noodzakelijk, want mijn schilderijen moeten direct en juist zijn." De act van het schilderen heeft voor haar iets magisch. "Het onderzoek naar het juiste beeld kan je helemaal alleen doen. Alles wat je nodig hebt, ligt daar op tafel. Acryl, olie, inkt." Ellen De Meutter smogt ze volgens een geheim recept tot een nu al eigen kleurenpalet van groene en blauwe vlakken, doorsneden met opvallende gele en rode strepen. Naar wat er zich precies op haar schilderijen afspeelt, hebben we het raden. Sommige scènes suggereren de toespraak (of is het de strijd?) tussen jongens en meisjes.

"Het is wat het is"

Ook de sportwereld - tennis, kano, skiën - komt meermalen aan bod. Gevogeld duiken gemusserde ballen op in een geheuzenig game. Ook appelen en peren prikkelen de verbodding in semi-surrealistische tafereel. Haar schilderijen uitdogen, laat De Meutter aan de kijker over. "Het is wat het is", zegt ze. "Ik gebruik nooit schetsen en foto's. Ik put uit wat ik zie, wat opborrelt uit mijn ervaringswereld. Ik lees niet constant over kunst en ga niet de hele tijd naar tentoonstellingen. Natuurlijk weet ik wat Marcel Duchamp gedaan heeft. Ik vind Francis Bacon en Martin Kippenberger krachtige schilders en Marcel Broodthaers inhoudelijk sterk. De kunstgeschiedenis is een groot collectief, waarmee je slim kan spelen en dat je hier en daar een klein daveje kan geven. Maar daar gaat het voor mij niet echt om. Kunst om de kunst interesseert me niet. Het moet relevant zijn. Misschien is mijn werk toegankelijk. Voor sommige is dat een taboe, voor mij niet." Ellen De Meutter studeerde vorig jaar af aan het Antwerpse Sint-Lucas en begon in januari aan het Hoger Instituut voor Schone Kunsten. In die tweejarige voortgezette opleiding volgen bekende gastdocenten het atelierwerk van aangevuld geselecteerde jonge artiesten en begeleiden hen naar de professionele kunst-

wereld. Ellen De Meutter blijkt daar al beland, want inmiddels medden de verzamelaars zich al. "Ik ben niet begonnen schilderen om eraan te verdienen. Voor mij bleek het gewoon de enige piste waarin ik me goed voelde. Als kind heb ik altijd getekend, maar wat moet je kiezen als je je middelbaar hebt uitgedaan? Ik was te jong om een beslissing te nemen. Ik heb een jaar criminologie gestudeerd, omdat psychologie en sociologie me interessante onderwerpen leken, maar ik raakte er niet door gepakt. Pas toen ik een jaar kunstzinnigheidsmanieren volgde, voelde ik iets wat me besnoep, iets waarmee ik aan de slag kon."

Tim Van Laere

Op Sint-Lucas vond ze verrassend snel haar eigen stijl en scherpte ze haar techniek aan. Eind mei 2005 won ze de wedstrijd 'Het Jong' van CJP, wat haar 5.000 euro opleverde. Geld dat van pas kwam voor schildersmateriaal en de huur van een atelier. Daarna ging het onwaarschijnlijk snel. Het winnende schilderij hing in het café van het Museum van Hedendaagse Kunst Antwerpen (Museum KAK), waar galerist Tim Van Laere het opmerkte. "Ook andere galeriesten hadden me gebeld, maar met Tim was het contact kortst en direct. Het zat goed, dat voelde ik. Dat gaf me vertrouwen." Dat haar schilderijen aansloegen, merkte ze ook bij de presentatie van haar eindwerk in juni 2005. "Blijkbaar liep er al een gerucht in het kunstcircuit. Velen waren onder de indruk en wilden kopen. Verschietachtig, want ik wist niet wat mijn werk waard was."

Vrij veel, bleek bij de eerste tentoonstelling bij Tim Van Laere Gallery dit voorjaar. Al bij de vooropening reserveerden bevoorrechte verzamelaars hun werk. Na de vernissage was alles verkocht. "Wie kocht, kende ik niet persoonlijk. Dat is goed, ik wil zo lang mogelijk onbetreft blijven tegenover het kunstcircuit. Natuurlijk ben ik er anderszins wel nieuwsgierig naar. Het is een dubbel gevoel." Ondertussen groeide er ook interesse uit de Verenigde Staten. Tim Van Laere had werk van haar op de Arco-kunstbeurs in Madrid getoond. Dat leidde tot een samenwerking met de gerespecteerde galerie Roberts & Tilton in Los Angeles, die volgend jaar een solotentoonstelling plant. "We hebben er bewust een jaar tussen gelaten, zodat ik wat tijd heb om nieuw werk voor te bereiden. Er is druk, maar daar kan ik wel mee om. Ik ben van nature eerlijk, als het geen zin heeft, krijg ik het niet op doek. En als het me niet bevalt, smijt ik het weg. Ik merk dat ik steeds strenger word. Er is al zoveel in de wereld, de hoop vergroten interesseert me niet." Dat haar inspiratie haar in de steek kan laten, vertrouwt haar niet. "Het gaat nog steeds vlot. Ik moet geen moeite doen. Als ik een week niet schilder, voel ik me slecht. Sommige gastdocenten op het HSK vinden dat merkwaardig. Ze kijken naar mijn succes en amper nog naar mijn werk. Ik hoor de commentaren: je bent nog te jong. Maar wat is te jong? Leefijd zegt niets over het resultaat."

Frank HEERMAN

Jonge Antwerpse heeft wachtlijst voor haar schilderijen en werkt aan solo-expo in Los Angeles

"ER IS DRUK, MAAR DAAR KAN IK MEE OM"

Ellen De Meutter: "Dit is een mooi begin, maar ik heb nog een lang parcours af te leggen."

Foto Thomas LEGREVE

PASPOORT

1981: geboren in Merksom

1999: KU Leuven, criminologie, Gentopt

2005: Prijs 'Het Jong' van CJP

2005: Meester in de beeldende kunst, afgestudeerd aan Sint-Lucas Antwerpen.

optie vrije kunsten, schilderkunst

2006: Eerste solo-expositie bij Tim Van Laere, Verlatstraat 23, Antwerpen
 2007: Expo bij Roberts & Tilton in Los Angeles (info: www.timvanlaere-gallery.com)

Zelfportret, 2006. Foto Tim Van Laere Gallery